

Hoofdstuk 9

Eerste Minister

PUBLICQ

B111,P11590,27/06/94, 93940

TITN

Leefmilieu. - Luchtverontreiniging. - Verdragen.

TEXTQN

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dat hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 stelt specifieke actieprogramma's voor : wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dat hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het protocol van Montreal. Een concreet actiepunt is de aanpak van de luchtverontreiniging, met specifieke aandacht voor zogenaamde " early warning "-systemen, uitwisseling van gegevens en regionale akkoorden. In dat verband moet de aandacht worden gevestigd op de samenwerkingsakkoorden die verschillende ministers de jongste drie jaar sloten met vooral Oost- en Middeneuropese landen, die relevant zijn voor de milieukwaliteit of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging. Die akkoorden blijken niet of zeer stroef te werken. Nochtans kunnen de akkoorden in een gecoördineerd verband een efficiënt middel zijn om zeer doelgericht geselecteerde milieuproblemen aan te pakken. Een inventaris van de akkoorden en de stand van uitvoering ervan is dan ook noodzakelijk.

1.

a) Welke samenwerkingsakkoorden die ook relevant zijn voor de milieukwaliteit in het algemeen of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging in het bijzonder, sloten leden van de federale regering de jongste drie jaar?

b) Welke bepalingen met betrekking tot het leefmilieu en meer bepaald de luchtverontreiniging, zijn in de respectieve akkoorden vervat?

2.

a) In hoeverre werken die akkoorden? Is het juist dat ze niet of zeer stroef werken?

b) Zo ja, waarom?

3. Worden die akkoorden en hun stand van uitvoering op federaal niveau geïnventariseerd?

CASA1

6 RENVOI - OVERZENDING

PUBLICA1

B111,P11590,27/06/94, 93940

TEXTA1N

De vraag van het geacht lid wordt toegezonden aan de minister van Buitenlandse Zaken, daar ze tot zijn bevoegdheden

behoort (vraag nr. 418 van 23 juni 1994).

QUESTNUM

0159

DEPOTDAT

940616

PUBLIDAT

940627

DEPTN

Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken

PUBLICQ

B115,P12106,01/08/94, 93940

TITN

Leefmilieu. - Luchtverontreiniging. - Verdragen.

TEXTQN

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dat hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 stelt specifieke actieprogramma's voor : wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dat hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het protocol van Montreal. Een concreet actiepunt is de aanpak van de luchtverontreiniging, met specifieke aandacht voor zogenaamde " early warning "-systemen, uitwisseling van gegevens en regionale akkoorden. In dat verband moet de aandacht worden gevestigd op de samenwerkingsakkoorden die verschillende ministers de jongste drie jaar sloten met vooral Oost- en Middeneuropese landen, die relevant zijn voor de milieukwaliteit of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging. Die akkoorden blijken niet of zeer stroef te werken. Nochtans kunnen de akkoorden in een gecoördineerd verband een efficiënt middel zijn om zeer doelgericht geselecteerde milieuproblemen aan te pakken. Een inventaris van de akkoorden en de stand van uitvoering ervan is dan ook noodzakelijk.

1.

a) Welke samenwerkingsakkoorden die ook relevant zijn voor de milieukwaliteit in het algemeen of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging in het bijzonder, sloten leden van de federale regering de jongste drie jaar?

b) Welke bepalingen met betrekking tot het leefmilieu en meer bepaald de luchtverontreiniging, zijn in de respectieve akkoorden vervat?

2.

a) In hoeverre werken die akkoorden? Is het juist dat ze niet of zeer stroef werken?

b) Zo ja, waarom?

3. Worden die akkoorden en hun stand van uitvoering op federaal niveau geïnventariseerd?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B115,P12106,01/08/94, 93940

TEXTA1N

1.

a) Bilaterale akkoorden houdende samenwerking op het gebied van de leefmilieubescherming werden afgesloten met :

- Polen (10 september 1990);
- Hongarije (14 september 1990);
- Tsjechoslowakije (13 juni 1991).

b) Die akkoorden voorzien een technische, industriële en wetenschappelijke samenwerking op het gebied van het beleid, beheer en management van het leefmilieu in het algemeen. De bestrijding van de luchtbezoedeling is een van de specifieke terreinen van die samenwerking.

2. In uitvoering van die akkoorden en in het ruimer kader van de Belgische " bilaterale " Phare-hulp aan de landen van Midden- en Oost-Europa werden verscheidene bilaterale projecten die de strijd tegen de luchtbezoedeling betreffen, door België gefinancierd.

In de jongste jaren blijft België, via de multilaterale Phare-programma's betrokken bij de uitvoering van projecten in die regio betreffende onder meer herstel van de zuiverheid van de lucht. Men moet er echter rekening mee houden dat de strijd tegen milieuvervuiling in Centraal- en Oost-Europa nog complexer is dan bij ons. Tot voor kort censureerden de totalitaire politieke machthebbers niet alleen het informatie over milieuproblemen, maar ze verhinderden ook alle wetenschappelijk onderzoek hierover. Ten slotte staan de huidige democratische regeringen voor een dilemma : de onmiddellijke sluiting van alle vervuilende industrieën zou een verergering van de werkloosheid, en de daarbij gaande sociale onrust en politieke onstabiliteit veroorzaken.

3. De hedendaagse stand van uitvoering van de in punt 1 vermelde akkoorden, dient te worden gezien in het licht van de bevoegdheden van de gewesten inzake leefmilieu. Zo werd bijvoorbeeld het advies van de gewesten ingewonnen inzake de eventuele vernieuwing van het bilateraal samenwerkingsakkoord met de USSR (25 juni 1975) met Rusland en de andere GOS-staten.

QUESTNUM

0418

DEPOTDAT

940628

PUBLIDAT

940801

DEPTN

Vice-Eerste Minister

en Minister van Buitenlandse Zaken

PUBLICQ

B114,P11917,18/07/94, 93940

TITN

Klimaat. - Verdrag. - Ratificatie.

TEXTQN

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dat hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 stelt specifieke actieprogramma's voor : wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen en beperking van luchtverontreiniging door de industrie door energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dat hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het protocol van Montréal. Met betrekking tot de klimaatverandering is de eerste stap die de nationale overheid moet doen de ratificatie van de conventieklimaat. Bovendien moet ons land de verbintenissen nakomen die de industrielanden aangingen (zoals bijvoorbeeld inzake financiële en technologische hulp aan ontwikkelingslanden).

1.

a) Hoever staat het met de ratificatie van de conventie betreffende het klimaat?

b) Wanneer zal de conventie ter goedkeuring aan het Parlement worden voorgelegd?

c) Waarvan is die voorlegging nog afhankelijk?

2.

a) Bestaat er een tijdsschema voor de omzetting van het verdrag in Belgisch recht, met andere woorden om de concrete doelstellingen te verwezenlijken?

b) Zo ja, hoe ziet dat tijdsschema eruit?

c) Zo niet, waarom?

3.

a) Maakt ons land al een begin met de nakoming van de verbintenissen van het verdrag?

b) Welke concrete maatregelen werden al genomen?

CASA1

6 RENVOI - OVERZENDING

PUBLICA1

B115,P12101,01/08/94, 93940

TEXTA1N

1. Het wetsontwerp houdende goedkeuring van dat verdrag werd voor ondertekening aan het Staatshoofd overgemaakt. Bijgevolg zal het eerlang bij de wetgevende Kamers kunnen worden ingediend.

2. De verwezenlijking van de concrete doelstellingen van de conventie maakt het voorwerp uit van een geregeld overleg tussen de verschillende betrokken departementen. Dat betreft in het bijzonder de uitwerking van een nationaal Belgisch programma ter vermindering van de CO₂-uitstoot, en het opstellen van een nationaal verslag over de in dat kader genomen maatregelen.

Die aspecten van de vraag van het geacht lid betreffen de bevoegdheid van mijn collega, de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, aan wie de vraag voor verder gevolg werd overgemaakt (vraag nr. 537 van 1 augustus 1994).

QUESTNUM

0412

DEPOTDAT

940616

PUBLIDAT

940718

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B124,P12983,07/10/94, 93940

TITN

Luchtverontreiniging. - Agenda 21.

TEXTQN

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dat hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dat hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het protocol van Montreal. Een concreet actiepunt binnen dat hoofdstuk is de aanpak van de luchtverontreiniging, met specifieke aandacht voor zogenaamde "early warning"-systemen, uitwisseling van gegevens en regionale akkoorden ter zake.

In dat verband moet de aandacht worden gevestigd op de samenwerkingsakkoorden die verschillende ministers de jongste drie jaar sloten met vooral Oost- en Middeneuropese landen, die relevant zijn voor de milieukwaliteit of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging.

Die akkoorden blijken niet of zeer stroef te werken. Nochtans kunnen die akkoorden in een gecoördineerd verband een efficiënt middel zijn om zeer doelgericht geselecteerde milieuproblemen aan te vatten. Een inventaris van die akkoorden en de stand van uitvoering ervan is dan ook noodzakelijk.

1.

a) In hoeverre werken die akkoorden?

b) Is het juist dat die akkoorden niet of zeer stroef werken?

c) Zo ja, wat zijn de oorzaken?

2. In hoeverre worden die akkoorden en hun stand van uitvoering op federaal niveau geïnventariseerd?

QUESTNUM

0549

DEPOTDAT

940905

PUBLIDAT

941007

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B114,P11935,18/07/94, 93940

TITN

Broeikaseffect. - Ozonlaag.

TEXTQN

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dat hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 stelt specifieke actieprogramma's voor: wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door de industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het protocol van Montréal. Concreet moet gestreefd worden naar de voorkoming van de afbraak van de stratosferische ozonlaag en meer concreet naar de uitvoering van het geamendeerde protocol van Montréal. De EG-commissie formuleerde op dit stuk tijdens de Kopenhagen conferentie (eind 1992) doelstellingen. Het beleid van ons land is voorlopig nog zeer voluntaristisch en ongecontroleerd. Bovendien bestaan aanwijzingen dat de doelstellingen van de Belgische convenanten niet zullen worden gehaald.

1. Wat zijn de krachtlijnen van het huidige Belgische beleid met betrekking tot de doelstellingen die in Kopenhagen geformuleerd zijn?

2.

a) Is het juist dat de doelstellingen van de Belgische convenanten (convenant koeltechnieken van 30 januari 1989, convenant schuimplastiek van 3 maart 1989 en convenant spuitbussen van 10 maart 1989) niet zullen worden gehaald?

b) Zo ja, waarom?

c) Hoe denkt u die doelstellingen toch te halen?

d) Welke maatregelen zijn hiervoor nodig?

3.

a) Welke maatregelen werden al genomen voor een gecoördineerd beleid voor de afbouw van het gebruik en de productie van alle ozonafbrekende stoffen?

b) Wat zijn de doelstellingen van die maatregelen?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B126,P13192,24/10/94, 94950

TEXTA1N

Antwoord: Het geacht lid gelieve hierna het antwoord te vinden op zijn vragen.

1. Bij de uitwerking van het Belgisch beleid is een prioritaire richtlijn dat maatregelen in de eerste plaats op wereldvlak moeten worden genomen. Daarom is België zeer actief aanwezig bij de besprekingen zowel op internationaal vlak (UNEP) voor aanpassing van de bepalingen van het Protocol als binnen de Europese Unie voor de uitwerking van verordeningen. Bij de verdediging van het Belgisch standpunt wordt steeds gestreefd naar een zo snel mogelijke stopzetting van produktie en gebruik van alle ozonafbrekende stoffen waaronder de HCFC's, waarbij het gebruik in toepassingen waarvoor alternatieven beschikbaar zijn wordt vermeden. Zo heeft België zich steeds verzet tegen het gebruik van HCFC's als alternatief voor halonen in brandblusapparatuur, tegen de wens van sommige Lidstaten in.

Anderzijds vormden de akkoorden op vrijwillige basis met de betrokken nijverheidssectoren een aangewezen middel om verdergaande resultaten te bereiken dan de objectieven gesteld in het oorspronkelijk protocol van Montreal. Dergelijke akkoorden hebben een belangrijke voorbeeldfunctie en werken sensibiliserend waardoor zij een belangrijke vooruitgang op leefmilieu betekenen.

De overeenkomst koeltechnieken van 30 januari 1989 werd aangevuld en vervangen door het koninklijk besluit van 7 maart 1991 houdende reglementering van het gebruik van bepaalde chloorfluorkoolstofverbindingen in de koelinstallaties. De overeenkomst spuitbussen van 10 maart 1989 werd vervangen door het koninklijk besluit van 27 november 1989 houdende verbod van het gebruik van bepaalde chloorfluorkoolstofverbindingen in spuitbussen, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 15 juni 1990, en aangevuld met het ministerieel besluit van 30 november 1989 houdende toegestane afwijkingen van de verbodsbepalingen van het gebruik van bepaalde chloorfluorkoolstofverbindingen in spuitbussen. Een wijziging van dit ministerieel besluit zal binnenkort gepubliceerd worden, rekening houdend met de recente evoluties.

2.

a-d) De overeenkomst met de kunststoffenindustrie bepaalt dat de partijen tweejaarlijks een evaluatie zullen maken van de evolutie van het CFK-gebruik en van de beschikbare middelen voor de reductie van het gebruik. Op basis van deze evaluatie werd de overeenkomst herzien op 22 maart 1991 waarbij de doelstellingen werden aangepast. De afbouw van het CFK-gebruik zal in verschillende stadia gerealiseerd worden waarbij een vermindering met 50 % op basis van 1988 vanaf 1 januari 1992 en een vermindering met 100 % in de loop van 1995 wordt vooropgesteld. Jaarlijks worden door Fechiplast de gegevens over de evolutie van het CFK-gebruik en het HCFC-gebruik in de kunststoffenindustrie meegedeeld aan de administratie. Hieruit blijkt dat in 1992 een reductie van CFK-gebruik met 59 % en voor 1993 met 75 % werd bereikt. De doelstellingen vooropgesteld in de overeenkomst werden dus ruimschoots gehaald.

3.

a-b) Bij de uitwerking van het beleid dienen de doelstellingen van zowel het protocol van Montreal als van de Klimaatconventie in

overeenstemming gebracht te worden. Een snelle afbouw van onder meer HCFC's wordt vooropgesteld waarbij rekening dient gehouden te worden met het broeikaseffect van sommige alternatieven zoals de HFK's. Daarom heb ik opdracht gegeven tot de uitvoering van een studie waarbij het gebruik van CFK's in de verschillende sectoren wordt geanalyseerd, de mogelijke alternatieven worden geanalyseerd en de economische implicaties voor onze industrie worden onderzocht. Op basis van deze gegevens en in nauwe samenwerking met de Gewesten zal een herziening van de bestaande wetgeving worden doorgevoerd, in aanvulling op de EG-reglementering.

QUESTNUM

0509

DEPOTDAT

940616

PUBLIDAT

940718